

de forholdsviis har for høj Jordværdi, dels fordi de i Forhold til deres Jordværdi giver for smaa Fold. Jeg skal nævne et bestemt Eksempel. Jeg er i Besiddelse af et Brev fra Formanden for et kommunalt Kornnævn i et af Vestjyllands magre Sogne. Ærede Medlemmer, der maatte interessere sig derfor, kan faa baade Navnet paa denne kommunale Kornnævnshovedmand og Navnet paa den Mand, hvis Avl jeg her skal omtale, og som den nævnte Formand har kontrolleret. Brevet er fremkommet i Anledning af de Udtalelser, man ser i Bladene om, at de 26 Kr., der blev givet efter den sidste Kornlov, var for høj en Betaling. Nu paaviser han her ganske klart, at det er en Pris, der for disse Egnes Vedkommende ikke dækker Produktionsomkostningerne. Regnskabet — det er altsaa for Høsten 1918 — ser saaledes ud: Paa Indtægtssiden er der leveret 2 407 kg Rug til Staten, til Saasæd er opført 500 kg, i alt 2 907 kg; det er avlet paa 7 Tdr. Land, 415 kg pr. Td. Land. Derfor faar han 26 Kr. pr. 100 kg, hvilket giver en Indtægt af 107 Kr. 90 Øre pr. Td. Land. Udgiftssiden ser saaledes ud: Han har regnet Arbejde for 1 Mand og 2 Heste i 3 Dage — altsaa pr. Td. Land — a 15 Kr. Jeg tænker, ærede Medlemmer vil indrømme, at det er en meget nøgtern og lav Beregning; det er jo ikke en Trediedel af, hvad en Vognmand vilde tage. Det bliver altsaa 45 Kr. Han har kun saaret 6 Skæpper Korn pr. Tønde Land — det kommer vel af Jordens daarligere Beskaffenhed —, og Saasæden staar ham altsaa i 19 Kr. 50 Øre. Han har brugt 100 kg Superfosfat, 28 Kr., og 50 kg Salpeter, 25 Kr. Saa er der for Høst og Hjemkørsel beregnet 10 Kr., for Tærskning og Rensning 10 Kr. og endelig Forrentning af Jorden 8 Kr. Jeg maa formode, at Ejendommen har en Jordværdi af 200 Kr. pr. Tønde Land. Det giver en Udgift af 145 Kr. 50 Øre, medens han havde en Indtægt af 107 Kr. 90 Øre. Det vil sige, at han har haft et direkte Tab ved Avlen af Rug paa 37 Kr. 60 Øre pr. Tønde Land, og det giver for de 7 Tønder Land 263 Kr. 20 Øre. Det var i Fjor. Gaar vi ud fra, at denne Mand har en lignende Avl i Aar — og antagelig har han sine Marker i 9 Skifter a 7 Tdr. Land, det er 63 Tdr. Land, regnes de til 200 Kr. i Jordværdi, bliver det 12 600 Kr., hvorfra trækkes 3 000 Kr., hvilket giver 9 600 Kr. Deraf skal han aflevere 2,2 hkg pr. 1 000 Kr.s Jordværdi, altsaa ca. 20 Tønder. Derfor faar han 30 Kr. pr. Tønde,

600 Kr. Hvad kan han saa faa for de 600 Kr.? For de 20 Tdr. Rug, han afleverer til Statslageret, kan han faa 15 Tdr. Majs, hvis vi regner med den sandsynlige Pris af 40 Kr. pr. Tønde. Staten fratager ham altsaa i dette Tilfælde uden noget Vederlag 5 Tdr. Korn. Staten giver ham i Aar 4 Kr. mere pr. Tønde Korn end i Fjor, og Ministeren siger, at det er rimeligt under Hensyn til de stigende Driftsudgifter, saa han faar ogsaa i Aar et Underskud paa sin Rugproduktion af 263 Kr. 20 Øre. Han avler 24 Tønder, men faar kun 4 Tønder ombyttet med noget andet. For de 20 Tønder kan han derimod kun faa 15 Tdr. Majs. Skal han have 5 Tdr. Majs til, kommer han til derfor at give ekstra 200 Kr. Det bliver altsaa hans Ekstrabeskatning efter denne Lov. Saa haardt vil Loven ramme dem, der dyrker den magre Jord. Derfor forekommer det mig at være en uretfærdig Ordning, der ikke bør gøres til Lov under de nu foreliggende Omstændigheder. Naar alle faar deres Korn ombyttet, sker der dem lige Ret; en Mand paa den magre Jord sker der samme Ret som de andre. Hvis Ernæringsraadet ikke var blevet omhævet, som der her er stillet Forslag om, vilde jeg for mit Vedkommende have meldt mig fra; jeg vilde ikke have kunnet medvirke ved Administrationen af denne Lov nu. Tidligere, da Landet var afskaaret fra Tilførsler, var det noget ganske andet. Ernæringsraadet ophæves altsaa nu, og jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i, at der i Virkeligheden er gjort et dygtigt og godt Arbejde i Ernæringsraadet. Jeg vil her særlig fremdrage det betydelige Arbejde saavel af Raadets Sekretær, Professor Møllgaard, som af Formanden i dette Raad. At der maatte blive Misfornøjelse med Administrationen, er ganske givet, det maa der altid blive, naar man skal administrere efter en Lineal, thi det er jo nemlig det, der er det gale ved det, at der da ikke kan tages Hensyn til Livets Mangfoldigheder og Forskelligheder, hverken til de forskellige Mennesker eller til de forskellige Egne; derfor vil det vække Uvillie. Men Hovedformalet: at bruge de Beholdninger, vi havde, og faa dem fordelt saaledes, at der var nok til alle og nok til hele Aaret, er jo dog naaet.

Det er blevet meddelt her, at Landboforeningernes Medlemmer i det staaende Landbrugsudvalg har nedlagt deres Mandater, men det skal jeg komme tilbage til ved Slutningen af mit Foredrag, her vil jeg blot sige, at naar nu Ernæringsraadet